

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

«ДСК» практично кожному документу, обмеживши в такий спосіб доступ до інформації, що міститься в ньому [7].

Висновки. Таким чином, право на доступ до інформації – це гарантоване право кожного отримувати безпосередньо від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб офіційні документи та іншу інформацію про їх діяльність, право отримувати у приватноправових юридичних осіб інформацію про їх діяльність та право ознайомлюватися з відомостями про себе.

Ступінь розвиненості демократії в суспільстві визначається тим, наскільки держава спроможна гарантувати та захищати громадянські, політичні, економічні, соціальні та ін. права своїх громадян. Вирішення проблем неефективного законодавства з питання регулювання доступу до публічної інформації та запровадження ефективних механізмів реалізації прав громадян на доступ до публічної інформації повинно стати пріоритетним напрямом у даній сфері. Розв'язання даних проблем можливе лише за умов конструктивної та узгодженої роботи законодавчих та виконавчих гілок влади та інституту громадянського суспільства

ЛІТЕРАТУРА:

1. Горбатюк В. В. Доступ громадян до інформації: конституційно-правовий аспект / В. В. Горбатюк, С. Є. Горбатюк. // Державне управління: теорія та практика. – 2012. - № 2. – С. 1-8.

2. Цибульська А.В. Право на доступ до інформації в Україні: конституційно-правовий аспект / А.В. Цибульська // Вісн. Дніпропетр. ун-ту ім. А. Нобеля. Сер. Юрид. наук. – 2013. -№2. – С. 49-54.

3. Міхрін, В. К. Актуальні проблеми правового забезпечення реалізації права громадян на доступ до публічної інформації в Україні / В. К. Міхрін, О. Ю. Волкович // Науковий вісник Ужгородського національного університету : Серія: Право / голов. ред. Ю.М. Бисага. – Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2015. – Вип. 30. – С. 46–49.

4. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 32. – ст. 314.

5. Старченко А. Ю. Правова регламентація доступу до публічної інформації / А. Ю. Старченко // Вісник Одеського національного університету. Серія: Правознавство. - 2011. – Т. 16. – Вип. 9. – С. 189-195.

6. Заяць О. Є. перспективи розвитку права громадян на отримання інформації від органів державної влади в сучасних умовах державотворення / О. Є. Заяць //Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. - 2013. - Вип. 11. - С. 241-245

7. Демкова М. Як покращити доступ громадян до публічної інформації? [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.lawngo.net/index.pp?itemid=541> .

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СИСТЕМОЮ

Усова А.В.,

студентка V курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Наукові керівники: Куліш А. М.

*професор, д.ю.н., Заслужений юрист України, декан юридичного факультету
Сумського державного університету*

Гаруст Ю. В.

*д.ю.н., доцент кафедри АППФЕБ юридичного факультету
Сумського державного університету*

Найважливішою ознакою незалежності будь-якої держави є її фінансова система. З проголошенням у 1991 р. незалежності України розпочався процес становлення фінансової системи країни. Формування реальної ринкової економіки вимагало створення нової системи управління державними фінансами, яка б забезпечувала розробку та реалізацію нової фінансової політики держави, процес формування та ефективного використання фінансів для досягнення поставлених цілей у сфері фінансів та координувала дії усіх суб'єктів [1, с. 149].

Проведення єдиної державної фінансової, бюджетної, податкової політики спрямованої на реалізацію конкретних завдань економічного та соціального розвитку України забезпечує Міністерство фінансів України - державний орган виконавчої влади. Міністерство було створене, а точніше, реорганізовано із Міністерства фінансів УРСР після проголошення незалежності країни [2, с. 203].

Центральне місце в управлінні фінансами в Україні, як і в будь-якій іншій державі, займає Міністерство фінансів. Саме на нього покладено завдання загального керівництва всією фінансовою системою країни [3, с. 368]. Найважливішими його функціями у сфері управління державними фінансами є:

- вироблення основних напрямів фінансової політики держави та розроблення заходів щодо їхньої реалізації;
- організація бюджетного процесу, складання проекту Державного бюджету та його виконання після затвердження Верховною Радою України;
- здійснення заходів з мобілізації коштів через систему державного кредиту та управління державним боргом;
- організаційне регулювання фінансової діяльності суб'єктів господарювання через встановлення правил здійснення фінансових операцій, форм фінансових документів, порядку і стандартів ведення бухгалтерського обліку і фінансової звітності;
- регулювання фінансового ринку й організація випуску державних цінних паперів;
- забезпечення фінансових відносин держави з іншими країнами, міжнародними організаціями і фінансовими інституціями;
- організація та здійснення фінансового контролю в країні [4].

Таким чином, Міністерство фінансів очолює систему фінансових органів та несе відповідальність за фінансове становище держави, розробку та реалізацію фінансової політики.

Регіональна структура Міністерства фінансів України складається з Міністерства Фінансів Республіки Крим, обласних та міських фінансових управлінь, районних та міських (міст республіканського та обласного підпорядкування) фінансових відділів.

Розмежування повноважень і функцій між органами Міністерства фінансів здійснюється за регіональним принципом. Так, Міністерство фінансів АР Крим складає і виконує Республіканський бюджет, обласні фінансові управління — обласні бюджети, районні й міські фінансові відділи — районні й міські бюджети [3, с. 368].

У своїй діяльності Міністерство фінансів керується Конституцією і законами України, постановами Верховної Ради, указами і розпорядженнями Президента

України, декретами, постановами і розпорядженнями Кабінету Міністрів України. У межах своїх повноважень Міністерство здійснює систематичний контроль за виконанням вимог законодавства України у фінансовій сфері. Воно узагальнює практику застосування законодавчих актів із питань, що належать до його компетенції. Діяльність Міністерства фінансів регламентується спеціальним документом — Положенням про Міністерство фінансів України. До складу Міністерства входять два відокремлених підрозділи: контрольно-ревізійна служба і державне казначейство [3, с. 369].

Місія Міністерства фінансів України полягає у забезпеченні успішного «перезавантаження» системи державних фінансів, створення умов та підтримка стабільного розвитку економіки шляхом управління державними фінансами за принципами ефективності, прозорості та в інтересах суспільства на основі управління інноваційними проектами і програмами розвитку.

З метою удосконалення контрольних повноважень Міністерства фінансів в бюджетному процесі можна запропонувати:

- закріпити право Мінфіну здійснювати внутрішній фінансовий контроль та аудит на всіх стадіях бюджетного процесу;
- забезпечити прозорий механізм керування системою контролюючих суб'єктів спеціальної компетенції, підпорядкованих Мінфіну, з метою розмежування їх повноважень з проведення контролю в бюджетному процесі;
- визначити керівну роль Мінфіну як органу, що очолює систему контролюючих суб'єктів у бюджетному процесі, які здійснюють внутрішній бюджетний контроль.

Для того, щоб покращити контроль, що здійснюється Міністерством фінансів, слід усунути ряд недоліків. Перш за все слід розмежувати функції, які мають загальнодержавний характер і є інструментами реалізації політики держави у тій чи іншій галузі, й функцій чисто місцевого значення між рівнями управлінських структур у системі органів влади. З метою посилення попереднього контролю за дотриманням фінансової дисципліни Міністерствами й відомствами України доцільно при Міністерствах увести інститут представників Міністерства фінансів (фінансових контролерів), які б забезпечували контроль за цільовим і ефективним використанням коштів бюджету та відповідали б за правильність формування розрахунків за кошторисами витрат до проекту державного бюджету у певній галузі [5, с. 18].

Висновки. Отже, Міністерство фінансів України є центральним органом виконавчої влади, що забезпечує здійснення єдиної державної фінансової, бюджетної, податкової політики, яка спрямована на реалізацію певних завдань з метою соціального та економічного розвитку нашої держави. Даний орган здійснює координацію діяльності в фінансовій сфері інших центральних органів виконавчої влади. Міністерство фінансів у межах своїх повноважень організовує виконання актів законодавства та здійснює контроль за їх реалізацією, розробляю пропозиції щодо вдосконалення законодавства та узагальнює практику його застосування з питань, що належать до його компетенції. На сьогодні даний орган виконує безліч функцій, які забезпечують реалізацію його завдань у фінансовій діяльності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Штермер О. Є. Становлення та розвиток управління фінансів в Україні / О. Є. Штермер // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія"]. Сер. : Державне управління. - 2011. - Т. 159, Вип. 147. - С. 149-152.

2. Уткіна М. С. Історико-правові аспекти становлення фінансової системи України / М. С. Уткіна // Форум права. - 2015. - № 5. - С. 199–204.
3. Селюченко Н. Є. Управління фінансовою системою України / Н. Є. Селюченко, З. К. Шмігельська // Вісн. Нац. ун-ту "Львів. політехніка". - 2012. - № 725. - С. 366-371.
4. Про Положення про Міністерство фінансів України : Указ Президента України : від 08.04.2011 р. № 446/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/446/2011> .
5. Вовк Б. Міністерство фінансів України як головний орган управління державними фінансами / Вовк Б. // Матеріали VI всеукраїнської студентської науково-технічної конференції «Природничі та гуманітарні науки. Актуальні питання.», 25-26 квітня 2013 року — Т. : ТНТУ, 2013 — Том 2. — С. 18.

СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ДЕРЖАВИ

Усова А.В.,

студентка V курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Управління фінансами є складовою частиною управління економікою, його здійснює спеціальний апарат з допомогою спеціальних прийомів і методів. Сьогодні тема функціонування системи фінансових органів та інституцій в Україні є надзвичайно актуальною, адже від правильності вирішення цього питання залежить як ефективність діяльності державних органів, забезпечення фінансовими ресурсами різних сфер суспільного життя, так і стабільність розвитку економіки країни, в цілому.

Фінансову систему нашої держави можна розглядати як сукупність органів державної влади та місцевого самоврядування, які здійснюють у межах своєї компетенції керівництво фінансовою діяльністю держави та підприємств, установ, організацій, що беруть у ній участь [1].

Управління державними фінансами являє собою сукупність форм і методів цілеспрямованого впливу держави на формування і використання централізованих і децентралізованих фондів фінансових ресурсів, що знаходяться в розпорядженні державних органів управління [2].

Як зазначає Горбатюк В.І., управління державними фінансами — це сукупність дій та впливів із застосування економічного, політичного, правового, організаційного та мотиваційного механізмів держави, що виникають у процесі формування та використання централізованих та децентралізованих фондів коштів, призначених для фінансового забезпечення виконання державою покладених на неї функцій, завдань та цілей [3, с. 114].

Щодо державних органів (суб'єктів), що здійснюють управління державними фінансами, то у науковій думці існують досить суттєві розбіжності.

М.І. Карлін виділяє органи управління фінансовою системою, під якими розуміє: Міністерство фінансів України, Державну податкову адміністрацію, Контрольно-ревізійну службу, Державне казначейство, Рахункову палату, Державну комісію з регулювання ринку фінансових послуг, Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку, Пенсійний та інші фонди соціального страхування, тощо. Водночас, на думку В.М. Опаріна, центральне місце в управлінні фінансами в Україні, як і в будь-якій іншій державі, посідає Міністерство фінансів. Саме на нього